

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI
Erazma Barčiča 5

REPUBLIKA HRVATSKA
POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA

711-I-1949-P-270-20/22-04-17
711-I-1949-P-270-20/23-09-27

PRILJEŽNO: NEPOSREDNO - PREDANO PISMA

dana 06. 11. 2023.

Priloge: Primjeraka 1. Prilozi: 1.

Poslovni broj: 5 Us I-1265/2022-7

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sucu Vedranu Juričiću, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Monike Puharić, u upravnom sporu tužitelja Davida Sopte iz _____, Ulica _____, zastupanog po opunomoćenicima odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Vukić i partneri d.o.o., Rijeka, Nikole Tesle 9, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mislava 11/3, radi sukoba interesa, 31. ožujka 2023.,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja Odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, broj: 711-I-1949-P-270-20/22-04-17 od 11. veljače 2022.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog upravnog spora.

Obrazloženje

1. Oспоравanim aktom tuženika u tč. I. izreke odlučeno je da je primanjem dodatnih naknada uz primanje plaće za vrijeme obavljanja dužnosti predsjednika Uprave Jadrolinije i to:

(1) dara djetetu do 15 godina starosti u iznosu od po 600,00 kn dana 1. prosinca 2017. i 3. prosinca 2018.;

(2) prigodne nagrade, do propisanog iznosa (božićnica i dr.) u iznosu od 1.000,00 kn dana 19. prosinca 2017., u iznosu 1.500,00 kn dana 31. srpnja 2018. i u iznosu 2.000,00 kn dana 4. prosinca 2019.;

(3) nagrade za radne rezultate (dodatna plaća uz mjesečnu plaću radnika) u iznosu od po 2.000,00 kn dana 20. prosinca 2018. i 19. srpnja 2019., u iznosu od 1.000,00 kn dana 16. travnja 2019. te u iznosu od po 1.500,00 kn dana 4. listopada 2019. i 14. kolovoza 2020.,

počinio povredu čl. 7. tč. d) Zakona o sprečavanju sukoba interesa (NN br. 26/11, 12/12, 126/12, 48/13, 57/15, 98/19; dalje: ZSSI).

U tč. II. izreke utvrđuje se da je tužitelj primanjem naknade za obavljanje funkcije člana Nadzornog odbora Turističke zajednice Primorsko-goranske županije za vrijeme obavljanja navedene dužnosti u iznosu 2.800,00 kn dana 12. prosinca 2018. te po 1.400,00 kn dana 4. ožujka, 4. listopada i 3. prosinca 2019. te 19. ožujka 2020., počinio povredu čl. 14. st. 5. ZSSI-a.

U tč. III. izreke određeno je da se za povrede ZSSI-a tužitelju izreče sankcija obustave isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu 4.000,00 kn.

2. Tužitelj osporava zakonitost Odluke tuženika zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava te povreda pravila postupka. U tužbi i tijekom spora (podnesak od 9. ožujka 2022., održana rasprava) ponavlja navode koje je iznosio i u tijeku postupka pred tuženikom te, u bitnom, izlaže kako slijedi.

Glede povrede čl. 7. tč. d) ZSSI-a tužitelj navodi da kako su predmetni novčani iznosi isplaćeni temeljem Ugovora o međusobnim pravima i obvezana u obavljanju funkcije Predsjednika uprave Jadrolinija Rijeka od dana 11. rujna 2017. godine te napominje kako je tekst predmetnog ugovora izradilo Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture. Kako se radi ugovoru koji je pripremljen od strane tijela državne uprave i u odnosu na sadržaj kojeg nije imao utjecaj niti je isti imao mogućnosti zahtijevati izmjene. Ukazuje i da se radilo o ugovoru koji je potpisivan i sa prethodnim članovima uprave te ističe da nije niti imao ikakav razlog smatrati da u svezi predmetnog ugovora postoje bilo kakvi nedostaci ili nesukladnosti s bilo kojim zakonskim ili podzakonskim propisom. Smatra da je tuženik pri donošenju pobijane odluke propustio cijeniti činjenicu da se radi o primanjima koja nije aktivno i svojim djelovanjem potraživao, kao i okolnost da je u cijelosti postupao časno, savjesno, odgovorno i nepristrano čuvajući vlastitu vjerodostojnost i dostojanstvo povjerene mu dužnosti. Smatra da niti u jednom trenutku nije ostvareno postojanje sukoba između privatnog i javnog interesa u obnašanju dužnosti. Ukoliko bi se utvrdilo da nije imao pravo na primitak prednje navedenih iznosa, pobijana bi odluka predstavljala ispravljanje greške koju je počinila država, a na štetu pojedinca, što sukladno stavu Europskog suda za ljudska prava nije dozvoljeno. U vezi prethodno navedenog citira dijelove presuda Europskog suda za ljudska prava donesenim u predmetima Lelas protiv Hrvatske, Trgo protiv Hrvatske, Gashi protiv Hrvatske, Jakeljic protiv Hrvatske, Čikanović protiv Hrvatske, a u kojima je taj sud zauzeo stajalište da se pojedinac koji postupuje protivno zakonskim odredbama zbog propusta od strane države tj. tijela javne vlasti, ne može teretiti za iste propuste niti se isti mogu ispravljati na štetu pojedinca. Sukladno tom stajalištu, smatra da je u pogledu isplata za koje tuženik smatra da predstavljaju povredu čl. 7. tč. d) ZSSI-a postupao u dobroj vjeri i sa povjerenjem u odredbe Ugovora te da ukoliko je došlo do eventualnog protupravnog postupanja za takvo postupanje ga se ne može teretiti.

U odnosu na utvrđenu povredu čl. 14. st. 1. ZSSI-a tužitelj osporava utvrđenje tuženiku da novčani iznosi koje je primio od strane Turističke zajednice Primorsko goranske županije predstavljaju naknadu za obavljanje funkcije člana Nadzornog odbora te tvrdi da su predmetne uplate predstavljale isključivo naknadu troškova na koju je dužnosnik imao pravo, odnosno isto nije predstavljalo naknadu za obavljanje funkcije.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu, u bitnome, ostaje kod navoda iz obrazloženja osporene Odluke. Prije svega, ističe da dužnosnik, u konkretnom slučaju tužitelj, ne može uz plaću za obnašanje javne dužnosti ostvarivati druge primitke koji ujedno ne predstavljaju naknadu stvarnih troškova, jer se tada radi o primanju dodatne naknade zabranjene čl. 7. st. 1. tč. d) ZSSI-a. Naglašava da ugovorne odredbe kao i odredbe svih podzakonskih akata, odnosno općih akata trgovačkih društava, te pojedinačne odluke trgovačkih društava ne smiju biti suprotne odredbama ZSSI-a u dijelu u kojem je propisana izričita zabrana, pa stoga ne mogu poslužiti niti kao pravni temelj za isplatu istim Zakonom propisanih nedopuštenih primitaka. U vezi toga, tuženika se poziva na presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Usž-4335/19-3 od 14. listopada 2021., u kojoj je taj sud zauzeo stav da se prigodne nagrade do propisanog iznosa, božićnica, regres za godišnji odmor te drugi neoporezivi primitci

ne smatraju plaćom dužnosnika u smislu odredbe čl. 4. st. 1. ZSSI-a, već primicima dodatnih naknada za poslove obnašanja javnih dužnosti te da primanje isplata dodatnih naknada predstavlja povredu zabrane propisane čl. 7. tč. d) ZSSI-a. Napominje da je u istoj toj odluci sud dao tumačenje da se na radno-pravni status dužnosnika primjenjuju i odredbe ZSSI-a te da zaključenje ugovora o radu dužnosnika s tijelom javne vlasti ne isključuje od primjene odredbu čl. 7. tč. d) ZSSI-a. Ugovor koji je tužitelj sklopio obvezuje obje ugovorne strane koje ga očitovanjem svoje volje slobodno potpisuju, slijedom čega im ugovorne odredbe nisu nepoznate. U ovom je slušaju opseg i vrsta ugovorenih prava bio suprotan odredbi čl. 7. tč. d) ZSSI-a u dijelu koji se odnosi na zabranu primitka dodatnih naknada, jer ugovorne strane ne mogu drukčije ugovoriti ovo pitanje te isključiti primjenu navedene zabrane. Tužitelj se ne može pozivati na to da mu nije bilo poznato da nema pravo na primitak ovih naknada, niti da je isključiva odgovornost drugog državnog tijela koje je izradilo nacrt ugovora iz radnog odnosa paziti jesu li sve predložene ugovorne odredbe sukladne zakonu. Prihvaćanjem imenovanja na javnu dužnost tužitelj je ujedno pristao da ga obvezuju zabrane i ograničenja propisana odredbama ZSSI-a, te je nakon stupanja na dužnost bio dužan upoznati se sa istima, pa time i sa konkretnom zabranom primitka dodatne naknade. Tuženik ističe da je tužitelj, u smislu odredbe čl. 5. st. 2. ZSSI-a osobno odgovoran za svoje djelovanje u obnašanju javnih dužnosti na koje je imenovan te da se ne može pozivati na propuste drugih osoba ili službi kojima bi otklonio vlastitu odgovornost. Sukladno tome, tužitelj je bio prilikom potpisivanja ugovora obratiti povećanu pozornost na to jesu li njegove odredbe suprotne zakonu. Propust drugih službi eventualno može biti ocijenjen kao okolnost koja umanjuje odgovornost tužitelja, što je uzeto u obzir prilikom odmjeravanja visine sankcije.

U odnosu na prigovore tužitelja koje se odnose na povredu čl. 14. st. 1. ZSS-a tuženik ističe kako tužitelj nije ničime potkrijepio tvrdnju da bi se radilo o naknadama stvarnih putnih i drugih opravdanih troškova nastalima povodom obavljanja funkcije, odnosno nije dostavio bilo kakvu dokumentaciju iz koje bi to proizlazilo. Štoviše, tužitelj je sam u izvješćima o imovinskom stanju koja je podnosio Povjerenstvu navodio da se radi o prihodu od druge djelatnosti. Također, da se u konkretnom slučaju radi o naknadi za obavljanje funkcije člana Nadzornog odbora Turističke zajednice Primorsko-goranske županije proizlazi iz podataka iz službenih evidencija Porezne uprave.

4. U ovom sporu provedena je rasprava čime je strankama, u smislu odredbe čl. 6. st. 1. Zakona o upravnim sporovima (NN br. 22/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17, 110/21; dalje: ZUS), omogućeno da se izjasne o zahtjevima i navodima druge strane te o svim činjenicama i pravnim pitanjima odlučnim za rješavanje predmetnog spora.

5. U cilju ocjene zakonitosti osporavanog rješenja tuženika Sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog postupka u kojem je donesena osporavana Odluka te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu ovog upravnog spora.

6. Sud je odbio prijedlog tužitelja da se u sporu provede dokaz njegovim saslušanjem ocijenivši izvođenje tog dokaza suvišnim za rješavanje ovoga spora kraj ostalih činjenica koje su u sporu utvrđene uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta upravnoga postupka i ovoga upravnog spora.

7. Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja ovaj Sud ocjenjuje da tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Među strankama nije sporno da su tužitelju kao predsjedniku uprave trgovačkog društva Jadrolinija d.d. u razdoblju od 2017. – 2020, uz plaću isplaćivane i dodatne naknade i to po osnovi dara djetetu do 15 godina starosti, prigodnih nagrada do propisanog iznosa (božićnica, regres za godišnji odmor), nagrada za radne rezultate, kao i da su te naknade isplaćivane temeljem odredbi Ugovora o međusobnim pravima i obvezana u obavljanju funkcije Predsjednika uprave Jadrolinija Rijeka od dana 11. rujna 2017. i Pravilnika o radu od 29. rujna 2014.

Također, nesporno je da tužitelj uz dužnost predsjednika uprave Jadrolinije obavljao i funkciju člana Nadzornog odbora Turističke zajednice Primorsko-goranske županije, da mu je u razdoblju od 12. ožujka 2018. – 19. ožujka 2020. Turistička zajednica isplatila iznos od ukupno 8.400,00 kn; da je navedena isplata u evidencijama Porezne uprave zabilježena kao primitak od nesamostalnog rada odnosno primitak po osnovi djelovanja članova skupština i nadzornih odbora trgovačkih društava, upravnih vijeća i članova povjerenstava i odbora, da je tužitelj u izvješćima koja je podnosio Povjerenstvu za navedene isplate navodio da se radi o prihodu od druge djelatnosti.

9. U čl. 5. st. 2. ZSSI-a propisano je da su dužnosnici osobno odgovorni za svoje djelovanje u obnašanju javnih dužnosti na koje su imenovani, odnosno izabrani prema tijelu ili građanima koji su ih imenovali ili izabrali.

10. Prema čl. 7. tč. d) ZSSI-a dužnosnicima je zabranjeno primiti dodatnu naknadu za poslove obnašanja javnih dužnosti.

11. Čl. 14. st. 1. ZSSI-a određeno je da Dužnosnici smiju biti članovi upravnih i nadzornih tijela, najviše dviju, neprofitnih udruga i zaklada, ali bez prava na naknadu ili primanje dara u toj ulozi, osim prava na naknadu putnih i drugih opravdanih troškova.

12. Primjenom gore citiranih zakonskih normi na ukupnost činjenica koje proizlaze iz stanja spisa, ocjena je ovoga Suda da prigovorima tužitelja nije dovedena u sumnju zakonitost akta koji se pobija u ovome sporu. Pritom valja istaknuti da se radi o istovjetnim navodima koje je tužitelj isticao i u postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu, a na koje (prigovore) se tuženik opširno očitovao u obrazloženju svoje odluke te dodatno i u odgovoru na tužbu. Sud u cijelosti prihvaća tako iznijetu argumentaciju tuženiku budući da su u istoj sadržani činjenično i pravno utemeljeni razlozi zbog kojih su prigovori tužitelja ocijenjeni neosnovanim.

Pravilno tuženik utvrđuje, pozivajući se pritom na pravno shvaćanje koje je po tome pitanju zauzeo Visoki upravni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci posl. br. Usž-4335/2019 od 14. listopada 2021., da se na radno-pravni status dužnosnika primjenjuju i odredbe ZSSI-a te, posljedično tome, da se prigodne nagrade do propisanog iznosa, božićnica, regres za godišnji odmor te drugi neoporezivi primitci ne smatraju plaćom dužnosnika u smislu odredbe čl. 4. st. 1. ZSSI-a, već primicima dodatnih naknada za poslove obnašanja javnih dužnosti a primanje kojih je protivno zabrane propisane čl. 7. tč. d) ZSSI-a. Sukladno prethodnom, pravilno tuženik utvrđuje da je primanjem naknada pobliže označenih u tč. 1. obrazloženja ove presude počinio povredu čl. 7. tč. d.) ZSSI.

Glede navoda tužitelja da se radilo o isplatama temeljem ugovora u čijoj izradi on nije sudjelovao već je isti u cijelosti pripremljen i sastavljen od stane tijela državne uprave pravilno tuženik ističe da je tužitelj bio dužan prilikom potpisivanja ugovora obratiti povećanu pozornost na to jesu li njegove odredbe suprotne zakonu te da se ne može pozivati na propuste drugih osoba ili službi kojima bi otklonio vlastitu odgovornost obzirom da je po čl. 5. st. 2. ZSSI-a osobno odgovoran za svoje djelovanje u obnašanju

javnih dužnosti. Također, iz obrazloženja pobijanog upravnog akta (te odgovora na tužbu) razvidno je da je tuženik činjenicu da se radi o tipskom ugovoru cijeno kao okolnost koja umanjuje odgovornost tužitelja te je istu uzelo u obzir prilikom odmjeravanja visine sankcije.

Zaključno, Sud nalazi neosnovanim prigovore tužitelja glede povrede čl. 14. st. 1. ZSSI-a budući da je u provedenom postupku jasno utvrđena pravna priroda isplata koje je tužitelj primao od strane Turističke zajednice Primorsko-goranske, odnosno da se radilo o primicima od obavljanja druge djelatnosti. Tužitelj niti u tijeku postupka pred tuženikom niti u ovome sporu nije dokazao da se radilo o isplatama po osnovi naknada za putne i druge opravdane troškove.

13. Slijedom svega gore izloženog, Sud ocjenjuje da je tuženik dao dovoljno argumentirane razloge za utvrđenje o učinjenim povredama čl. 7. tč. d), i čl. 14. st. 1. ZSSI-a, tako i dovoljne razloge za izricanje sankcije. Sud nalazi da je izrečena sankcija utemeljena na zakonu, u granicama ovlasti tuženika te u skladu sa svrhom zbog koje je ovlast dana, a u kojim granicama je ovaj Sud ovlašten, primjenom odredbe čl. 4. st. 2. ZUS-a ocjenjivati zakonitost izrečene sankcije.

14. Slijedom svega iznijetog, primjenom odredbe čl. 57. st. 1. ZUS-a, odlučeno je kao u tč. I. izreke ove presude.

15. Odluka o troškovima spora (tč. II. izreke) temelji se na odredbi čl. 79. st. 4. ZUS-a

U Rijeci 31. ožujka 2023.

Sudac:
Vedran Juričić, dipl. iur.

Dokument je elektronički potpisan:
Vedran Juričić

Vrijeme potpisivanja:
31-03-2023
09:30:39

DN:
C=HR
O=UPRAVNI SUD U RIJEI
2.5.4.97=#OC1156415446522D3436323237363038313031
OU=Signature
S=Juričić
G=Vedran
CN=Vedran Juričić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokome upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (čl. 66. st. 5. ZUS-a).

DNA:

- opunomoćenicima tužitelja odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Vukić i partneri d.o.o., Rijeka, Nikole Tesle 9
- tuženiku Povjerenstvu za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mislava 11/3

Broj zapisa: **9-30856-fe022**

Kontrolni broj: **012f0-2d4a6-3bff7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Vedran Juričić, O=UPRAVNI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.